

РЕШЕНИЕ

№ 2684

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **255** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27а от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.) във вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Е. В. И. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-044/12.12.2022 г., издадена от директора на Дирекция "Социално подпомагане" – О. (ДСП), с която на основание чл. 27, ал. 1, ЗЗДет. и чл. 33 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (ППЗЗД) е наредено малолетната К. Е. И., дъщеря на жалбоподателката, временно, до промяне на обстоятелствата или до произнасяне на съда по чл. 26 ЗЗДет., да бъде настанена в Център за настаняване от семеен тип – „Л. К.“ – [населено място], [улица]. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Сочи се, че мотивите за предприемане на мярката за закрила на детето са напълно недоказани и неоснователни.
Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата с доводи за нейната недопустимост, респективно неоснователност.
Заинтересованата страна К. Е. И., чрез назначения ѝ особен представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.
След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че на 11.12.2022 г. в Отдел

„Мобилна работа с деца в риск“ към ДСП е получен сигнал от социален работник в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – С., че в 02 районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи е заведено б годишно момиче, оставено без надзор в района на Централна автогара. При опит за откриване на майката, същата не е намерена. Детето е установено като К. Е. И., и майка - Е. В. И..

Видно от приложените в преписката доклад за оценка на сигнала и приемно-предавателен протокол от 12.12.2022г., на детето била предоставена първоначално полицейска закрила, а впоследствие е предадено на служител на ДСП. От събраната информация било установено, че майката Е. В. И. е в невъзможност да отглежда своето дете, тъй като няма къде да го отглежда, както и да му осигури сигурна и спокойна семейна среда. Изготвен е социален доклад за предприемане мярка за закрила „настаняване в център за настаняване от резидентен тип“ и с процесната заповед, връчена на майката на 15.12.2022 г., детето К. Е. И. е настанено в ЦНСТ „Л. К.“ с адрес в [населено място], [улица] за срок до промяна на обстоятелствата или до произнасяне на съда с решение. Последният е сезиран с молба от 23.12.2023г. от Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – С.. С молба № СП/Д-С-О/911-008/22.12.2022г. на ДСП жалбоподателката заявила, че е променила адреса си и местоживеенето си в [населено място] и желае детето да бъде реинтегрирано при нея. ДСП извършила проучване на Г. В. И., вуйчо по майчина линия и В. В. Д., леля по майчина линия. Дватама изразили несъгласие да полагат грижи за детето.

След образуване на производството пред съда, на 10.01.2023 г. от страна на Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С. е изготвен социален доклад за промяна мярката за закрила на детето, а именно от настаняване в социална услуга резидентен тип в настаняване в приемно семейство. На 12.01.2023 г. е издадена Заповед № ЗД.Д-С-ВР-001/12.01.2023 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., с която на основание чл. 30, ал. 1 във връзка с чл. 29, т. 8 и т. 9, както и на основание чл. 27, ал. 1, във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗДет. е наредено прекратяване настаняването на детето в ЦНСТДБУ „Л. К.“ и настаняването му в семейството на професионално приемно семейство г-жа П. П., която е утвърдена като такава със Заповед № 22-РДСП- 0019/26.10.2022 г. на Директора на РДСП С.-град, до произнасяне на съда с решение по чл. 28 от ЗЗДет. или до промяна на обстоятелствата. На 12.01.2023 г. детето е предадено на професионалния приемен родител. Горепосочената заповед от 12.01.2023г. е извън предмета на настоящия спор и поради това не следва да се обсъжда. Законосъобразността на процесната заповед следва да се преценява към момента на издаването ѝ, съобразно чл.142, ал.1 АПК.

Административният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЗДет., при спазване на установената писмена форма и изискуеми реквизити (чл. 59, ал. 2 от АПК). Същият отговаря и на законовите изисквания за съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства (чл. 35 от АПК) и са взети предвид обясненията на всички участниците в производството (чл. 36 от АПК). Заповедта е материално законосъобразна и съответства с целта на закона, като правните последици от издаването ѝ са неутрализиране или намаляване риска за живота, здравето и психо-емоционалното състояние на детето. Актът е издаден за

настаняване на малолетно лице, по отношение на което се наблюдава достатъчно висока степен на вероятност да е в риск по смисъла на §1, т. 11 от Допълнителната разпоредба (ДР) към ЗЗДет., като възможен източник на риска е именно поведението на майката, която е негов законен представител. Безпротиворечиво се установява от събраните в производството пред административния орган доказателства, че независимо от заявеното от майката желание да отглежда детето си, тя не разполага с материалната възможност за това, както и необходимия родителски капацитет.

Същите изводи се налагат и от съдържанието на социалния доклад, изготвен и представен в хода на производството пред съда съобразно чл.15, ал.6 ЗЗД (л.92-95 от делото). Посочва се в него, че детето е настанено в ЦНСТДБУ "Л. К." [населено място], където са му били осигурени подходящи битови условия. Настанена е била с други две деца в една стая. Имала е отделно легло, гардеробче, шкаф, място за лични вещи, дрехи и обувки, в достатъчно количество, подходящи за пола, сезона и възрастта. Предоставена ѝ била и козметика за поддържане на личната хигиена. Детето е ползвало общи помещения с другите настанени деца - трапезария, всекидневна, стая за компютърни занимания. Директорът на центъра е информирал, че първата нощ детето много е плакало за майка си, но в последствие се е успокоило. Личен лекар на К. е бил д-р Ж. с практика в [населено място], [улица]. От него е предоставена информация, че малолетната не е посещавала детско заведение. За състоянието на детето тогава от предоставената информация става ясно, че то се е притеснявало от непознати. За майка си е разказвала единствено, че много я е слушала. Разказвала е и за лице, което разпознавала като „баща“. Не е знаела името му, но е информирала, че е заминал за Германия. На 14.12.2022 г. е изготвен социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ - С. за продължаване на предприетата мярка. Те сочат, че детето предстои да бъде преместено при д-р С. с практика в МЦ "Медива". Няма данни за поставени ваксини, хронични или наследствени заболявания. При настаняването в услугата външния вид на детето е бил занемарен, а личната хигиена силно занижена. Като цяло детето е изглеждало по-слабо от децата на нейната възраст. То не е посещавало детско заведение и е предстояло записването му в предучилищна група в 37 СУ.

Посочва се в същия доклад и, че майката не е търсила контакт със социалната служба. От извършена проверка в системата Реджикс, става ясно, че последно през месец май 2011 г. Е. И. е имала сключен трудов договор в [населено място]. Договорът е прекратен през месец юни същата година. На 22.12.2022 г. е проведена среща в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С. с двама мъже и една жена, които са се представили за „родители на“ К.. Не са показали лични документи. Единият от мъжете е бил силно агресивен, заплашвали са със саморазправа, викали са и са удряли по масата. Твърдели са, че са изпратени от Дирекция „Социално подпомагане“ - О., за да „си вземат детето“. Отказали са да се успокоят и да бъдат консултирани, заплашвали са. Повикана е полиция. На 23.12.2022 г. от страна на Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С. е депозирана искова молба в СРС за потвърждаване настаняването на детето в ЦНСТ. На 29.12.2022 г. е стартирана работа по реинтеграция на детето. В изготвения доклад е отразено като нова и актуална информация, че К. е изразявала тъга, че е разделена от майка си Е.. Говорила е за човек, когото разпознава като "баща", но не твърдяла, че не помни името му. Нарича го "тати". Разказвала е, че той, майка му и тя самата са живели заедно в Германия. Тя преживява раздялата с майката. Първоначално е плакала много за нея.

Разказвала е, че много я е слушала. Към посочената дата е била спокойна, твърдяла, е че майка ѝ, както и "тати" ѝ липсват и иска да бъде с тях. Тя е започнала да изгражда доверителни отношения с екипа на ЦНСТ. Била е спокойна, кротка, неконфликтна. Нямало е данни за нарушаване на дисциплината или за негативни поведенчески прояви. Не е била изградила приятелски кръг, но е проявявала желание за контакт с другите деца.

Посочва се по-нататък в същия доклад, че на 29.12.2022 г. в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С. е получен отговор от Дирекция „Социално подпомагане“ - О. за извършено проучване на посочените по-горе Г. В. И. и В. В. Д., касаещо нагласите за отглеждане на детето К.. На 04.01.2023 г. е получен отговор от личния лекар на детето д-р Б. Ж., който информирал, че детето е негов пациент от 01.08.2016 г., а последният преглед е бил на 05.09.2021 г. Водено е от майката. На детето са поставени всички ваксини до 6 годишна възраст.

Видно от доклада, на 09.01.2023 г. в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С. е получена призовка с приложено Разпореждане № 332 от 03.01.2023 г., по образувано съдебно производство и гр. д. № 20221110170421/2022 г., СРС, III ГО, 84 с-в, насрочено за 06.04.2023 г. от 09.30 часа за настаняване на детето в ЦНСТ. На същата дата е проведена опознавателна среща между професионално приемно семейство г-жа П. П. и детето, като същата е подала заявление за настаняване на К. при нея. На 10.01.2023 г. от страна на Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С. е изготвен социален доклад за промяна мярката за закрила на детето, а именно от настаняване в социална услуга резидентен тип в настаняване в приемно семейство. На 12.01.2023 г. е издадена Заповед № ЗД.Д-С-ВР-001/12.01.2023 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., с която на основание чл. 30, ал. 1 във връзка с чл. 29, т. 8 и т. 9, както и на основание чл. 27, ал. 1, във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗДет. е наредено прекратяване настаняването на детето в ЦНСТДБУ „Л. К.“ и настаняването му в семейството на професионално приемно семейство г-жа П. П., която е утвърдена като такава със Заповед № 22-РДСП- 0019/26.10.2022 г. на Директора на РДСП С.-град, до произнасяне на съда с решение по чл. 28 от ЗЗДет. или до промяна на обстоятелствата. На 12.01.2023 г. детето е предадено на професионалния приемен родител. На същата дата е изготвен социален доклад за затваряне работата по случая от страна на Дирекция „Социално подпомагане“ - С.. На същата дата в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е проведена среща с професионалния приемен родител и детето К. за запознаване. Информирали, че детето вече се е отпуснало пред приемния родител. От страна на ОЕПГ С.-град е предоставен план за грижи на дете, настанено в приемно семейство.

Всички обстоятелства, изложени в доклада по чл.15, ал.6 ЗЗДет. съдът в настоящия състав обсъжда на основание чл.142, ал.2 АПК с оглед преценката на най-добрия интерес на детето по смисъла на § 1, т.5 от ДР на същия закон. Видно от доклада, на 19.01.2023 г. приемният родител информирала, че на 18.01.2023 г. докато са се прибирали от разходка, група роми са разпознали К.. Те са ги наобиколили и детето се е стреснало. Единият от тях, по данни на дъщерята на приемния родител, е имал нож. Те са успели да избягат от там. След като са се прибрали, К. е разказала, че това е бил братовчед на майка ѝ, който я е карал да краде, а тя не е искала. Госпожа П. е консултирана по ЗЗДт и СК. На същата дата е проведен телефонен разговор със служител от детската градина по повод записване на детето в предучилищна група. На

същата е разяснена процедурата по настаняване на дете, както и че периодично ще ѝ бъде изисквана информация за развитието на детето, както и при проблеми свързани с него трябва да информира отдела своевременно. Г-жа И. от своя страна заяви, че ще запише детето в детското заведение. На 24.01.2023 г. в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е получено досието на детето и работата по случая е продължена. На 31.01.2023 г. е посетено жилището, където живеят професионалният приемен родител и детето. Констатирано е, че то се чувства добре. Дели детската стая с дъщерята на г-жа П.. Двете спят на едно легло тип „сандвич“, като К. е на по-високото място. Тя се разбира с домашните любимци в семейството /две кучета, като едното е порода коли, а другото е по-дребно, което са прибрали от улицата/. На 30.01.2023 г. е било първото посещение на К. в детската градина и е записана в 4 група. Денят е минал добре. Записана е на допълнителни дейности - приложни изкуства и английски език, а тя проявява интерес и желае да посещава и йога. По данни на г-жа П., детето ѝ казва „мамо“, което тя отчита като проблем. За поведението на малолетната споделя, че е изпълнително и добро дете, че има създадени доста навици и знае някои цифри и букви на английски език. Заспива около 20.00 часа -21.00 часа и спи спокойно. Понякога споделя на приемния родител някои неща от живота си, но разпокъсано и когато го свърже с нещо, което ѝ е познато. Предстои смяна на личния лекар на детето. През седмицата 21.01.2023 г. - 28.01.2023 г. К. е била болна. На 23.01.2023 г. я е завела при д-р Ж., който все още ѝ е личен лекар. Приемният родител информирала, че К. се разбира с дъщеря ѝ, а в свободното ѝ време обича да играе на таблета и да гледа песнички на него. По време на посещението детето видимо се притеснявало и било в детската стая, която е отворена към хола. На същата дата е подадено заявление за ползване на социални услуги от страна на г-жа П. и детето, а на 28.02.2023 г. са издадени направения съответно за г-жа П.: „Психологическо консултиране и подкрепа; Подпомагане на приемното семейство в процеса на отглеждане и възпитание на детето и във връзка със задоволяване потребностите на детето свързани с възрастовата специфика в която то се намира” и за детето: „Оценка на психо-емоционалното състояние и на потребностите на детето и/или на неговите нужди; Подкрепа и работа във връзка с изведените нужди. Психологическо консултиране и подкрепа. Осъществяване на срещи между майката Е. И. и детето” към ЦОП “Шанс” на SOS. На същата дата е получено писмо от Дирекция „Социално подпомагане“ - С. с приложена връчена на 25.01.2023 г. заповед на майката чрез собственоръчно положен подпис от нейна страна.

Посочва се в същия доклад и, че на 10.02.2023 г. е посетено жилището, където живеят професионалният приемен родител и детето. Констатирано е, че то се чувства добре. Имало е една нощ, през която К. се е будила и е питала за майка си. Към момента на посещението детето говори носово, а приемният родител слага капки за нос. През нощта на 09.02.2023 г. срещу 10.02.2023 г. я е боляло и ухото. Не е вдигала температура. Не е водена на лекар. Направило впечатление, че детето си бели кожата на палците на ръцете. Заедно учат по математика - цифрите и решават задачи. В детската градина ходи на английски език, танци, приложни изкуства и йога. По време на посещението детето било при възрастните. Споделила, че ѝ харесва в детската градина и вече си има приятелчета. Г-жа П. е консултирана за необходимостта да заведе детето на лекар, както и по ЗЗДт и СК. Също на 10.02.2023 г. е получено писмо от Дирекция „Социално подпомагане“ - П., с което е препратена декларация от

майката г-жа Е. И. и г-н Д. К. за желанието им да посещават детето, както и да „си го вземат“. На 17.02.2023 г. е проведена среща в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. с майката на детето г-жа Е. И. и съжителстващото ѝ лице по техни данни - г-н Д. В. К., с постоянен и настоящ адрес в [населено място], [улица]. Същите предоставили удостоверение за раждане на детето и нотариално заверено пълномощно от майката с което упълномощава г-н Д. К. да я представлява. При проведения разговор с майката и г-н К. те информирали, че живеят на семейни начала от четири години, както и, че Д. е биологичен баща на К.. Майката споделя, че след като се запознават през 2019 г. заедно заминават за Германия / от 2019 г. до месец 12.2022 г./, когато се връщат в България. Разказват, че г-н К. има син, който е наркозависим. По техни данни именно той е заплашвал тях и детето, че ще се „нашмърка“ и ще ги пребие. Във връзка със случилото се на 11.12.2023 г. майката споделя, че заедно с детето са били на пазар да ѝ купи дрехи от магазин за втора употреба. В един момент детето се е отделило от нея и е отишло при двама „клошари Р. и Б.“, като според нея те са го подлъгали, че ще му купят нещо. Майката разказа още, че е търсила дъщеря си, но не я е намерила и е отишла във ОЗ РУ - СДВР, за да я обяви за издирване. От там са я уведомили, че ѝ е предоставена полицейска закрила. Твърди, че от тогава не е виждала детето. Къщата, където живее в [населено място], е собственост на г-н К.. Към момента не е обзаведена, тъй като не са живели в България. Споделя, че е подала молба за работа и ще започне такава по трудов договор в [населено място]. По техни данни те пътуват всеки ден от [населено място] до [населено място]. Г-н К. информирал, че е работил, но в момента е безработен и му изплащат обезщетение. Майката от своя страна споделила, че в Германия не е получавала помощи. Показали документи, според които детето е трябвало да започне училище.

Посочва се в същия доклад и, че на майката са дадени сведения за детето, разяснена ѝ е процедурата по реинтеграция и за осъществяване на контакти с дъщеря ѝ. Същата е консултирана и по ЗЗДет. и СК. На 23.02.2023 г. е изготвено писмо до Дирекция „Социално подпомагане“ - П. за извършване проучване на майката и съжителстващите ѝ лица. На 27.02.2023 г. е получено писмо от ОЗ РУ - СДВР за предоставяне информация по случая на детето. На 07.03.2023 г. е проведено екипно обсъждане с професионалния приеман родител, с областния екип по приемна грижа /ОЕПГ/ и със служител от ЦОШ „Шанс“ във връзка с предоставените направления и за договаряне начина на провеждане на срещите между майката и детето. На същата дата бил проведен разговор със служител от Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - П. за информиране на майката за насрочената среща с дъщеря ѝ за 10.03.2023 г. от 15.00 часа. На 09.03.2023 г. бил проведен втори разговор със служителя от Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - П., който информира, че е разговарял не с майката а с г-н Д. К., съжителстващо лице на г-жа И., тъй като той вдига телефона на майката. От страна на Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. също бил проведен разговор с г-н К.. Той информирал, че е казал на майката за предстоящата среща. Въпреки множеството разяснения не оставил впечатление, че всъщност разбра точния адрес, където ще трябва майката да отиде, за да се види с дъщеря си и на 10.03.2023 г., сутринта бил осъществен разговор с майката по телефона. На нея също ѝ било разяснено на кой адрес трябва да отиде и в колко часа, както и, че този път срещата ще бъде без присъствието на г-н К.. Били ѝ дадени и допълнителни разяснения

относно местоположението на адреса. На 10.03.2023 г. до 15.45 часа майката не се явила.

Видно от доклада, при извършена справка на 23.02.2023 г. в Интегрирана информационна система на АСП е констатирано, че в Отдел "Закрила на детето" към Дирекция "Социално подпомагане"- О. е извършвал проверка по постъпил сигнал с вх. № С./Д-С-О/309 от 20.09.2018 г. от Националната телефонна линия за деца. По данни от сигнала се касае за бездомни дете, майка и баба, които са останали без дом и в последните десетина дни спят на улицата или при свои познати. На 20.09.2018 г. От страна на служител на спомената Дирекция е проведен телефонен разговор с г-жа С. Б. - гражданката подала сигнала към Националната телефонна линия за деца. Тя е информирала, че детето, майката и бабата са тръгнали към Отдел "Закрила на детето" - О.. Проведен бил разговор с г-жа Е. В. И., която съобщила, че вечерта ще спят при техни близки. Консултирана е за реда и условията за настаняване в Звено "Майка и бебе". Също така ѝ е било предложено настаняване в Център за временно настаняване. Г-жа И. пожелала да обсъди с майка си настаняването им в социална услуга. Потърсили са я, за да разберат тяхното решение, но те са били напуснали сградата на ДСП. На 21.09.2018 г. в 14.20 ч. и на 25.09.2018 г. в 13.00 ч. била извършена проверка. Служител на Отдел "Закрила на детето" към ДСП посетил посоченото място в сигнала: района около пощенски клон 1517 на [улица]. Огледал внимателно района, но Е. И. и дъщеря ѝ К. не са били намерени. На 24.09.2018 г. и на 26.09.2018 г. е направен следващ опит за провеждане на телефонен разговор с г-жа С. Б. - лицето подало сигнала, но телефонът е бил изключен или извън обхват. До приключване проверката на сигнала същата не се е свързала със социален работник от отдел "ЗД" при ДСП. Предвид описаните обстоятелства, служителите от отдела били във фактическа невъзможност да установят дали съществува риск за детето К. Е. И.. Предложили са по сигнала да не бъде отварян случай, а при осъществяване на контакт с тях и при установяване на риск спрямо живота и здравето на детето работата по сигнала да бъде възобновена.

При тези обстоятелства, в същия доклад са формирани изводи, че малолетната К. Е. И. е била първоначално настанена в ЦНСТ „Л. К.“, а от 12.01.2023 г. - в семейството на професионално приемно семейство, за срок до произнасяне на съда с решение по чл. 28 от ЗЗДет. или до промяна на обстоятелствата; към момента няма планирано преместване на детето в социална услуга резидентен тип или друго приемно семейство; работата е насочена по проверка възможността за реинтеграция на малолетната в семейството на майка ѝ; не са установени близки и роднини, които да имат желание и възможност да полагат грижи за детето К.; от събраната информация г-н К. не е биологичен баща на малолетната К.. Изложено е заключение, че майката с поведението си е застрашила живота и здравето, психо-емоционалното състояние и образованието на дъщеря си К. Е. И. и съответно, за детето са констатирани: риск за живота и здравето, риск от negliжиране, риск от изоставяне, риск от отпадане от образование и риск за бъдещото ѝ развитие. Майката не е задоволявала базовите ѝ потребности. Към настоящия момент в интерес на К. Е. И. е мярката за закрила да не бъде променяна и за нея да полага грижи професионалният приемен родител г-жа П. П.. По този начин на детето му е осигурена сигурна и стабилна семейна среда за отглеждане и възпитание.

Съдът в настоящия състав изцяло споделя тези изводи, налагани безпротиворечиво и от останалите събрани по делото доказателства. При условията на оперативна

самостоятелност изборът на органа на една от законовите възможности е правно регулиран от чл. 6 от АПК и в случая оспореният акт отговаря на изискването за съразмерност. Във връзка с доводите на жалбоподателката и пълномощника ѝ е необходимо да се отбележи и следното. Пълномощникът твърди, че е припознал детето за свое, но същият не е отбелязан като баща и в удостоверение за раждане, издадено на 10.03.2023г. (л.102), както и в предходното от 18.07.2019г. (л.50). От констатацията, направена в открито съдебно заседание по документи, представени от пълномощника, е видно, че К. Е. И. е била приета към 01.08.2022 година за ученичка в училище в Х., Германия, за учебната година 22 – 23 година, в първи клас. Курсът на обучение се предвижда да завърши на 31.07.2025 година; имала е място в детска градина; Д. К. е подал молба на 15.06.2022 година за това, жалбоподателката и дъщеря ѝ К. И. да бъдат настанени жилище на О. Б. 4, Х.; бил е определен час за преглед по повод постъпване в училище на 08.09.2022 г. от 11.00 часа; ръководителят на Основното училище на Бойтенерщрасе е информирал, че на 27.08.2022 година ще се отпразнува началото на учебната година, а на 26.08.2022 година от 17.00 часа в църквата Г. Ц. Хайлиген К. ще се състои църковна служба за началото на учебната година; към 14.07.2022 г. жалбоподателката е била в текущ контакт с пункта за съвети и е достъпна на пощенския адрес, посочен в същото писмо. От посочените документи се установява, че в периода юни – август 2022г. жалбоподателката и ЗС са пребивавали в Германия и е подготвяно постъпване на детето в първи клас. Тези обстоятелства обаче са ирелевантни за настоящия спор, тъй като безпротиворечиво се установява, че впоследствие са напуснали Германия, а след пристигането в България не са разполагали със сигурен подслон и средства за издръжка. Видно от доклада, жалбоподателката не се е явила на среща със социалните работници, а в открито съдебно заседание на 22.03.2023г. пълномощникът ѝ заяви, че неявяването е по причина на задържането ѝ, продължаващо и към посочената дата. Тези обстоятелства подкрепят извода, че макар майката да има желанието да отглежда детето си, до момента не разполага с възможност за това. В тази връзка следва да се отбележи и, че видно от представените по делото доклади, наред с мерките, предвидени пряко за детето, са набелязани и такива за повишаване родителския капацитет на майката, което да ѝ позволи в бъдеще да поеме грижата за детето.

Предвид изложеното и и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.5, ал.5 от Закона за социално подпомагане, ДСП е териториално поделение на Агенцията за социално подпомагане. Последната е юридическо лице съгласно чл.5, ал.2 от същия закон и поради това, разноските следва да бъдат платени на нея.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. В. И., с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-044/12.12.2022 г., издадена от директора на Дирекция "Социално подпомагане" – О..

ОСЪЖДА Е. В. И., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията за социално подпомагане сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: